

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

IPROS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
IRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 63/06

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-406/04

18. července 2006

Gérald De Cuyper/Office national de l'emploi

SVOBODA POHYBU A POBYTU NEBRÁNÍ DOLOŽCE O BYDLIŠTI JAKO PODMÍNCE ZACHOVÁNÍ NÁROKU NA PŘÍSPĚVEK V NEZAMĚSTNANOSTI

Taková doložka odpovídá potřebě kontrolovat situaci nezaměstnaných osob.

Gérard De Cuyper, belgický státní příslušník, byl zaměstnán v Belgii a v roce 1997 mu byl přiznán nárok na příspěvky v nezaměstnanosti. V roce 1998 byl osvobozen od povinnosti podrobit se kontrole uložené nezaměstnaným. V roce 1999 předložil prohlášení, v němž uvedl, že bydlí skutečně v Belgii. V roce 2000 služby Office national de l'emploi (ONEM) provedly šetření za účelem ověření pravdivosti jeho prohlášení. V rámci tohoto šetření G. De Cuyper přiznal, že od ledna 1999 již nebydlí v Belgii, nýbrž ve Francii. Na základě tohoto šetření byl vyloučen z nároku na příspěvky v nezaměstnanosti, protože již nesplňoval podmínku skutečného bydliště stanovenou belgickým právem. ONEM jej vyzval rovněž k vrácení příspěvků vyplacených po lednu 1999, tedy částky 12 452,78 eur.

Gérald De Cuyper toto rozhodnutí ONEM napadl u tribunal du travail de Bruxelles, který položil Soudnímu dvoru Evropských společenství v tomto ohledu předběžnou otázku.

Pokud jde o povahu příspěvku v nezaměstnanosti, Soudní dvůr konstatuje, že představuje dávku sociálního zabezpečení, na kterou se vztahuje nařízení č. 1408/71¹, a to i když je příjemce podle vnitrostátního opatření osvobozen od povinnosti zaregistrovat se jako uchazeč

¹ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998 (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 308).

o zaměstnání, a v důsledku toho i od povinnosti být k dispozici na pracovním trhu. Soudní dvůr v tomto ohledu zdůrazňuje, že získání tohoto osvobození neznamená, že nezaměstnaný je osvobozen od povinnosti zůstat k dispozici úřadu práce, jelikož i když je osvobozen od povinnosti zaregistrovat se a přijmout jakékoliv vhodné zaměstnání, musí být stejně k dispozici uvedenému úřadu pro účely kontroly jeho profesní a rodinné situace.

Pokud jde dále o otázku, zda je členský stát na základě práva Společenství oprávněn podmínit nárok na takový příspěvek doložkou o bydlišti na jeho území, Soudní dvůr poukazuje na to, že i když Smlouva o ES stanoví, že každý občan Unie má právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, toto právo není nepodmíněné. Je přiznáno pouze s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvě a v opatřeních přijatých k jejímu provedení.

V tomto ohledu nařízení č. 1408/71 upravuje pouze dvě situace, v nichž je příslušný členský stát povinen dovolit příjemcům příspěvku v nezaměstnanosti mít bydliště na území jiného členského státu při zachování jejich nároku na uvedený příspěvek: buď nezaměstnaná osoba odejde do jiného členského státu „s cílem hledat zaměstnání“; nebo nezaměstnaná osoba měla bydliště na území jiného členského státu během svého posledního zaměstnání. Ze spisu však jasně vyplývá, že situace G. De Cuypera nespadá pod žádnou z těchto situací.

Soudní dvůr připouští, že vnitrostátní právní úprava, která znevýhodňuje některé státní příslušníky pouze proto, že využili své svobody pohybu a pobytu v jiném členském státě, představuje omezení svobod přiznaných každému občanovi Unie. Nicméně v projednávaném případě odpovídá stanovení doložky o bydlišti potřebě kontrolovat profesní a rodinnou situaci nezaměstnaných osob. Uvedená doložka totiž umožňuje inspekčním službám úřadu práce ověřit, zda v situaci příjemce příspěvku v nezaměstnanosti nedošlo ke změně, jež by mohla mít vliv na přiznanou dávku. Toto odůvodnění je tedy založeno na objektivních hlediscích obecného zájmu, která jsou nezávislá na státní příslušnosti dotyčných osob. Kontrola, kterou je třeba provádět v oblasti příspěvků v nezaměstnanosti, má nadto specifickou povahu a odůvodňuje zavedení mechanismů, které jsou více omezující než mechanismy stanovené pro kontrolu jiných dávek.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: FR, EN, DE, NL, PL, SL, ES, IT, HU, CS, SK, GR.

*Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C->
Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vyhlášení.*

*Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého
Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028*

*Snímky z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EbS „Europe by Satellite“, službě poskytované
Evropskou Komisí, Generální ředitelství Tisk a komunikace, L-2920 Lucemburk, Tel.:
(00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249 nebo B-1049 Brusel, Tel.: (0032) 2 2964106
Fax: (0032) 2 2965956*